

JOAN PEIRÓ: UNA VEU QUE VIATJA DEL BAIX MAESTRAT AL SENAT

text NATÀLIA SANZ

Coneix cadascun dels sentits de les paraules i modula la seua veu per a adaptar-la a ells. Els seus peculiars matisos vocals són ben coneguts en les nostres comarques, on fa anys que s'escolta la seua veu en les emissores de ràdio i de televisió.

Documentals, reportatges, anuncis... a Joan Peiró no se li resisteix cap gènere, i això ho saben bé en el nord de la província de Castelló. D'un temps ençà, la seua veu també és coneguda més enllà de les fronteres naturals que delimiten la Serra d'Irta i el Delta de l'Ebre. Organismes nacionals i internacionals han requerit de de les seues privilegiades característiques fonadores per a locutar diversos documentals sobre patrimoni espanyol. Ha estat doblador de dibuixos animats i fa un somriure quan diu que "es veu que al meu registre vocal li calcen bé els papers místics o sobrenaturals. Fa poc vaig ser la veu de Déu en una Bíblia sonora- un àudio llibre- i també he fet de Crist en uns dibuixos animats sobre el Nou Testament. Pot semblar poc coherent des del punt de vista personal, perquè sóc bastant descregut. La veritat és que sempre he pensat que l'excés de coherència condueix a l'avorriment...i a mi m'agrada divertir-me treballant."

El passat mes de setembre, l'encàrrec li arribava des de ni més ni menys que del Senat d'Espanya. "Van requerir a diverses productores de tota Espanya per que volien fer una àudio guia del Senat en totes les llengües oficials de l'Estat", explica Peiró. La triada a la Comunitat Valenciana va ser una empresa d'Alacant que ja coneixia els registres del locutor benicarlando. "Van considerar que la meua veu era del to correcte i la qualitat adequada per a realitzar el treball", que li va ser encarregat el passat mes d'octubre. De fet, quan es repassa la seua trajectòria professional, es descobreixen locucions en les quals interpreta a un xiquet o a un ancià gràcies al seu potent registre vocal. Peiró ja tenia experiència en aquest tipus de treballs ja que ell és l'encarregat de guiar la visita dels forasters que s'acosten a Morella, Vilareal o Benidorm, entre altres audioguies i documentals que s'ha encarregat de narrar. El del Senat ha estat un treball "molt satisfactori a nivell personal" en el qual durant quaranta minuts, guia la visita "detallant tota la riquesa patrimonial de la cambra alta, amb tot luxe de detalls". La veu càlida de Peiró explica els famosos quadres de batalles històriques que custodia el Senat, la col·lecció de pintura moderna o els detalls de cada racó de l'imponent edifici seu de l'organisme.

"Em diverteixen aquest tipus de treballs perquè jo tinc un caràcter poc institucional, em van més els papers dramàtics", detalla Peiró. Aquest privilegiat posseïdor d'unes cordes vocals excepcionals, assegura que "m'ho passe bé ficant-me

en rols que contradiguen el meu caràcter, ho prenc com una espècie de repte personal que m'omple de satisfacció quan ho finalitzo". I altre contrasentit: Peiró és amant de passar desapercbut, de mimetitzar-se amb l'entorn fins a desaparèixer. Molt complicat quan la seua veu s'escolta ja fins i tot... al Senat.

la veu de Benicarló

ESPÈCIES PROTEGIDES, LA NOSTRA RIQUESA AMBIENTAL

JOAN PEIRÓ: UNA VEU QUE VIATJA DEL BAIX MAESTRAT AL SENAT

ESPÈCIES PROTEGIDES, LA NOSTRA RIQUESA AMBIENTAL

text REDACCIÓ

BENICARLÓ ENCARA TÉ ROURES, ORQUÍDEES I ALTRES ESPÈCIES EN PERILL D'EXTINCIÓ

La lluita per la pertinença de l'espai sobre la terra es va iniciar amb l'aparició dels primers homínids i encara no ha conclòs. El problema és que els nostres avantpassats no tenien consciència ni altres eines per a sobreviure que no foren la sobreexplotació dels recursos naturals que els envoltaven. Avui, sabem que el 51% de les espècies naturals que han aconseguit sobreviure en el terme municipal de Benicarló, estan en estat crític de desaparició.

Així ho ha advertit el botànic Didac Mesa, qui ha recordat que "només seria necessari protegir el 2% de tot el terme municipal" perquè aquestes espècies aconseguiren sobreviure. El botànic va destacar que "entre el Puig de la Nau i el Barranc de Aiguaoлива hi ha una alta densitat d'espècies rares i protegides". Així, va reclamar que "les actuacions urbanístiques o humanes es facen en zones on haja menys biodiversitat" per a evitar danys irreparables en el Medi ambient. I és que en el terme municipal de Benicarló es custodien encara joies biològiques com la població més septentrional de *Lavandula Dentata*, les dues espècies de Roure Atlàntic que han aconseguit sobreviure en el nostre clima, una població de nenúfars salvatges i diverses espècies d'orquídies. Totes elles, estan concentrades al voltant de dos paratges naturals de singular bellesa i, per

sort, quasi inalterats per la mà de l'home. Mesa els va descobrir en un passeig organitzat per l'associació Ateneu Cultural de Benicarló, que va reunir a un grup d'aficionats a la naturalesa. A ells va explicar el biòleg que la muntanya de l'El Puig de la Nau i el barranc de Aiguaoлива són les dues zones no alterades dins del terme municipal. Didac també va recordar que "entre Benicarló i Vinaròs sumen més de dotze espècies d'orquídies", algunes d'elles de gran bellesa, en els seus termes municipals.

AIGUAOLIVA: UN TRESOR MEDIAMBIENTAL

La visita guiada realitzada pel biòleg es va iniciar en el barranc de Aiguaoлива, una reserva natural que separa els termes municipals de Benicarló i Vinaròs. Només un tram d'ell està protegit per la reserva de microflora que abasta una superfície de 1,53 hectàrees entre els termes municipals de Càlig i Vinaròs. Mesa va aprofitar l'ocasió per a reclamar "que es protegisca tot. En ell es conserven cinc espècies de roures, dos d'ells de clima atlàntic, el que és excepcional en aquestes latituds". Tots ells són magnífics exemplars de gran port, que conformen en el barranc un túnel natural de gran bellesa. A més, en la zona de la desembocadura del barranc es conserva "una de les poques poblacions de nenúfars salvatges, desapareguts per una riuada en l'any 2000 i que s'han tornat a regenerar". Mesa considera que els arguments són potents perquè la zona siga totalment protegida i recorda que "Benicarló és propietària de la part més interessant del barranc, la nord", que és la qel alberga la major població de roures.

ROBIN AND HOOD VISITED BENICARLÓ

text REDACCIÓ fotos PILI JULIÁN

Long, long time ago... i Robin Hood va aparèixer en escena. I és que els alumnes de 4t, 5é i 6é del Marqués es van desplaçar fins l'auditori per a gaudir d'una representació teatral en anglés.

El departament d'anglés del centre va organitzar aquesta activitat extraescolar que va enxissar els nostres alumnes més majors. Els personatges de Robin Hood, Prince John, Lady Marian, Little John,... amb la col·laboració dels nostres actors i actrius van fer que els alumnes s'endinsaren una mica més en l'anglés d'una manera lúdica i al mateix temps educativa. La sessió havia estat treballada amb anterioritat a l'aula per a una millor comprensió. Per això, el dia de la representació no només van riure i ballar sinó que també es van haver de llançar amb alguns curtets diàlegs o amb algunes cançons en anglés juntament amb els actors nadius de la representació.

TORNEIG INDIVIDUAL DE FRONTÓ
diumenge 18 de desembre, 11h - IES Joan Coromines

GRAN FINAL
amb l'enfrontament de:

ESTELLER vs PEÑA

abans de la final es jugarà la partida pel 3r lloc de la lliga:

TITO vs SENAR

ORGANITZA **COL·LABOREN**
Ajuntament de Benicarló
Caixa Rural Benicarló
Café de l'Arq

L'atleta benicarlando, Hector Subirats, puja al més alt del podi, en la seua categoria, a la 2a Marató Internacional de Castelló

text i foto VICENT FERRER

Dimenge passat de matí es disputava a Castelló la II Marató Internacional, on van prendre l'eixida uns 2.300 atletes. Sols van aconseguir finalitzar la cursa 1812, després de cobrir els 42.195 metres, entre ells el jove benicarlando Hèctor Lores Subirats. El corredor va eixir a realitzar la seua carrera, amb el ritme que s'havia marcat i sense importar-li que atletes més veterans l'anaren deixant arriere, ell sabia al que anava i amb el seu ritme va aconseguir acabar el primer en la seua categoria i, per tant, pujar als més alt del podi, on l'alcalde de Castelló, Alfonso Bataller, li va lliurar el trofeu de guanyador en la categoria de Promeses.

En una prova amb atletes ja molt veterans, rondant quasi tots els grans favorits entre els trenta anys, no ha de sorprendre que Hèctor acabara en la posició 672 de la general amb un temps de 3 hores 26 minuts i 27 segons. Tot

i això però, ressaltant la duresa de la prova, indicar que quasi mig centenar d'atletes van emprar més de quatre hores i que a l'últim Hèctor li va trauir quasi dues hores.

L'equip sènior del Club de Tennis Benicarló classificat per a jugar la fase d'ascens a la primera divisió

text i foto VICENT FERRER

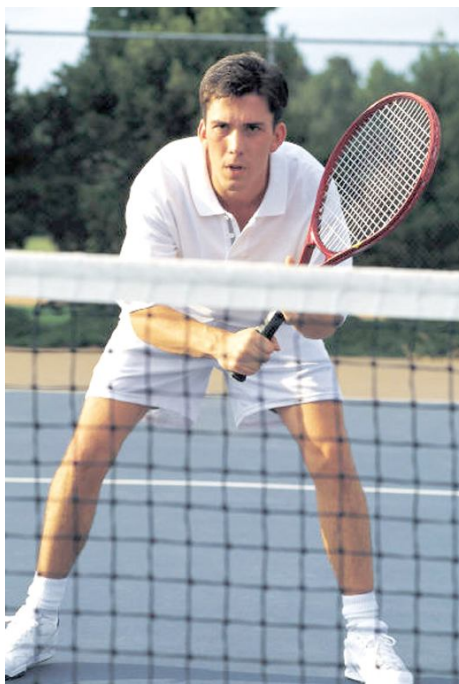
L'equip absolut masculí del Club de Tennis de Benicarló sembla imparabile i, després de la victòria aconseguida dissabte passat, s'ha classificat com segon de grup per a disputar el quadre final per a l'ascens a la Primera Divisió.

Els jugadors benicarlandos es van enfrontar al Club Esportiu Saladar (València) venent per un resultat de 6 partits a favor i 3 en contra. L'eliminatória en individuals va començar impecable ja que els de Benicarló finalitzaven aquesta ronda amb cinc victòries a favor i una en contra.

Els resultats van ser els següents, com número 1, Ignacio Vicente vencia per un doble 6/1; Ricky Pérez, el número 2, va tenir un partit més ajustat però que finalment es va adjudicar per un doble 7/5; Demetrio Peña com a tres guanyava per un doble 6/1; Carlos Febrer, número 4, vencia per 6/3 i 6/2; Hugo Verge, cinc, no va donar opció i vencia per un doble 6/2; i finalment, com a sis de l'equip, Radu Eneea perdía l'únic partit en la ronda d'individuals per un doble 6/2.

En dobles la parella número 1, formada per Fibla i Pérez, s'adjudicava el primer punt per 6/2 6/3; però els seus companys Febrer i Peña perdien per 6/4 i 6/1; i la parella Verge i Eneea cedien per un doble 6/3.

Després d'un gran cap de setmana i triomfs per al Club de Tennis Benicarló, l'equip absolut començarà la pròxima setmana el quadre final per a lluitar per l'ascens a Primera Divisió i així poder jugar davant els millors la pròxima temporada.

EL PUIG: TERRITORI VERGE

ve de la pàgina anterior

EL PUIG: TERRITORI VERGE

Un altre dels enclavaments naturals del terme municipal de Benicarló estudiat per Mesa és la muntanya de l'El Puig de la Nau, "una zona no alterada per l'home". El biòleg arreplega en el seu estudi "Flora rara, endèmica i amenaçada del terme de Vinaròs i àrees limítrofes", situacions biològiques bastant curioses. Com per exemple, "la població més septentrional que es coneix de Lavandula Dentata", una espècie que prefereix altures majors però que al Puig ha trobat un enclavament privilegiat ja desenvolupat-se. A més, es pot veure també el Gerani d'Irta, una subespècie de gerani típica i única de la zona de la serra d'Irta. Les orquídiades són altre dels tresors d'aquesta muntanya, coneguda per albergar també un important jaciment ibèric. Pel que fa a això, Mesa va lamentar que "arrancar una orquídia estiga penat amb la presó, mentre que destrossar el terreny on creixen, no siga motiu de penalització". Unes altres de les rareses que es poden trobar en aquest territori són la Cua de gat, al límit de la seua distribució natural. En total, Mesa va assenyalar que existeixen en el territori estudiat "un total de 168 plantes rares, endèmiques o amenaçades que seria necessari conservar" sobretot atenent que han estat capaços de sobreviure en aquest espai tan sobreexplotat per l'home al llarg de la Història.

PERÒ L'ACCIÓ DESTRUCTORA DE L'HOME CONTINUA...

Dues actuacions contra l'estabilitat del medi ambient en el terme municipal de Benicarló han merescut el rebuig i la denúncia pública. La brutícia present en la zona natural de la desembocadura del Barranquet d'una banda i la presència d'acumulacions de fem en el camp, estan en el punt de mira de dues entitats que han posat en relleu el perill que suposa aquestes actuacions. En el cas dels fems, no és la primera vegada que Iniciativa

denuncia el cas, ja que ho va dur a les Corts Valencianes. Ara, després de la contestació rebuda per part de l'administració autonòmica, han decidit elevar la seua queixa a la Unió Europea, pel que consideren "la vulneració reiterada en el terme municipal de Benicarló de la directiva 91/676/CEE sobre la contaminació d'aigües, així com la normativa autonòmica Codi de bones pràctiques agràries". Així, recorden que en la partida de l'El Puig "s'ha vingut posant en risc els aqüífers de la comarca per possibles lixivats de nitrogen, fòsfor, potasa, presents en tot tipus de vessaments incontrolats de fems d'animals com cabra, conill, gallinassa o purins, atès que es van detectar enormes muntanyes de possiblement fins a 50.000 quilos". La formació considera que aquesta pràctica malmet els organismes del subsòl i pot acabar contaminant les aigües si no hi ha una barrera. La pròpia Consellera d'Agricultura del Govern Valencià, en la seua contestació a Iniciativa, va reconèixer que es tracta d'una pràctica habitual en les comarques del nord de Castelló, que la zona concreta de Benicarló està catalogada com vulnerable a la contaminació de les aigües, i "que s'està vulnerat la normativa existent, però a pesar d'això no ha pres cap mesura referent a això per exigir complir la normativa, per a regenerar la zona, ni per a impedir nous casos com aquest". Per tot això Iniciativa ha preguntat a la Unió Europea "quines mesures pensa adoptar la Comissió per a fer complir la Directiva 91/676/CEE en les comarques del nord de Castelló?". Serà el europarlamentari Raül Romeva

l'encarregat de presentar-lo davant la comissió de peticions.

EL BARRANQUET PLE DE MERDA

Per la seua banda GECEN ha exigít a la CHJ, a la Conselleria de Medi ambient i a l'ajuntament de Benicarló que "gestionen adequadament la desembocadura de la Rambla d'Alcalà eliminant les escombraries existents i evitant l'acumulació de la mateixa". L'estat d'abandonament "deplorable" en el qual es troba el tram final del Barranquet "fa necessària la intervenció activa per part de l'administració a fi de conservar l'espai en condicions mínimament acceptables". I és que a causa de les últimes pluges torrencials i l'arrossegament de brutícia existent en el barranc, les escombraries s'han acumulat de forma evident en aquest tram, considerat com un dels punts verds del municipi, en el qual a més conviuen gran nombre d'aus de diferents espècies. Gecen reclama que "si és necessari, s'establisquen cartells informatius i punts nets de recollida d'escombraries i es vigile la zona a fi d'evitar situacions" que parlen per si soles de l'estat d'abandonament i brutícia que converteixen l'últim tram de la Rambla "en una claveguera i no en un ecosistema digne de visitar i conservar". Per als ecologistes la posada en valor de la desembocadura "ha de guiar qualsevol actuació de gestió present i futura en la zona i garantir unes condicions mediambientals mínimes". També el Bloc s'ha apuntat a esta iniciativa.

SOLIDARITAT NADALENCA I FESTES

text NATÀLIA SANZ

Els xiquets de Benicarló tindran l'oportunitat de ser solidaris aquests Nadal gràcies a la iniciativa de la Coordinadora de Penyes.

I és que els més joves de la ciutat seran els encarregats de realitzar la recollida de joguets destinats als més desfavorits de la població, amb l'objectiu que cap xiquet es quede sense regal aquestes festes. Rocío Martínez, regidora de Joventut, va desgranar que "fins ara la recollida de joguets la portava a terme Creu Roja en el seu local, però enguany volem anar més enllà i implicar a tots els col·legis". Així, a cadascun dels centres escolars se'ls ha designat un dia de recollida, i seran els representants de la coordinadora de penyes els que es desplacen pels centres escolars per a arregar els joguets que els xiquets donen. Aquesta iniciativa és un dels nombrosos actes dissenyats per a aquests Nadal i que conformen el complet programa d'actes preparat per sis regidories de la ciutat.

Exposicions, concerts, representacions teatrals, etc. Omplen la completa agenda cultural d'aquests dies. Com a novetat, el cicle Cinema en Família, que projectarà "grans clàssics de tots els temps en l'antic ajuntament", com va explicar Nieves Eugenio.

Les tradicionals cites de la Escola de Nadal, GeneraNadal i el Espai Familiar "intentaran conciliar la vida laboral amb les vacances infantils", segons va detallar l'edil de Benestar Social, Sarah Vallés. Per a enguany s'han ampliat les places en tots els serveis, que cobreixen les franges d'edats que van dels 3 als 16 anys. Per la seua banda l'edil de Festes es va encarregar de presentar la part més festiva del programa de festejos nadalencs, amb les tradicionals cavalcades de Pare Noel i els Reis Mags o la visita als pessebres que s'instal·len per tota la ciutat per part de la Reina de les Festes i la seua cort d'honor. Com novetat en el programa, divendres passat es va procedir a l'encés oficial de les llums de Nadal, que s'han instal·lat en tres dels principals carrers del municipi, amb una festa infantil.

ESTELLER VS PEÑA: LA TRACA FINAL

text i foto ARREA-LI BONA

BRUNO AGUT RETORNA AL FRONTÓ DOS ANYS DESPRÉS

Cara a cara, bis a bis, face to face, ménage a deux... digueu-ho com vulgueu, però la Partida del Segle es juga diumenge vinent al frontó del Coromines. Esteller contra Peña, el Martell picant el Mur, el Campió davant l'Aspirant (que per cert, ja se'l va fer a l'estiu tot i que Esteller té excuses per a tot: que si no em vaig fer les mans... que si em feia mal no sé què... La final de la Lliga Individual de Frontó a Mà entre els dos grans favorits està servida. La parròquia cadufera ja es frega les mans davant una de les millors partides que es pot veure avui dia a Benicarló (i a Castelló) entre dos promeses de la pilota valenciana sorgides de la pedrera cadufera. Però abans van haver d'espolsar-se del damunt dos pilotaris endurits com Tito i Senar a les semifinals. Unes semifinals, per cert, precedides d'algunes profies en què es produí el retorn d'allò més esperat de Bruno Agut després de dos anys mirant-s'ho tot assentat a una cadireta de plàstic (i això quan n'hi havia).

Diumenge de matí, sota un cel esplèndid, lluent i pleròric com el somriure de l'ex president de la Generalitat Valenciana, Francisco Camps, en acudir al Palau de Justícia de València per ser jutjat per un delictes de suborn continuat, es disputaren les semifinals de la Lliga Individual de Frontó a Mà de Benicarló. Esteller, Peña, Tito i Senar, lo Flaret, n'eren els protagonistes. Per resumir-ho molt, podem dir que si la pilota valenciana fos un joc de mans, Peña seria la pedra, Tito el paper (pel paperot d'esparring que li ha tocat fer davant Esteller) i Senar, les tijeres. El Martell, menja a banda. I és que els favorits, Esteller i Peña, es passejaren davant els seus rivals tot esmolant les seues armes i lluint-se un poquet de cara a una final que es presenta apassionant.

En la primera semifinal, Esteller es menjà Tito d'un parell de mossos per 35 - 5 en una partida en què el veterà de la panxeta màgica es tornà a deixar l'ànima amb un entrega física d'allò més generosa, com ha fet durant tot el campionat i que li ha servit per berenar-se els seus rivals directes. Però al davant tenia ni més ni menys que el Martell Esteller, que

d'un parell de carxots i algunes tretes impossibles de tomar va liquidar la partida per la via ràpida. De res no li valgué al bo de Tito la tàctica minuciosament preparada durant l'esmorzarot al Milord (o al Senyoret, si atenam a la normalització lingüística exigida per Karce reunió rere reunió) i que a hores d'ara continuen preguntant-nos quina era.

La segona semifinal enfrontà a dos amics fora del frontó que a la pista no es poden vore ni en pintura: Peña, The Wall, i Senar, que toman a qüestions lingüístiques i al pas que anem qualsevol dia voldrà dir "comer abans d'anar a dormir". I diem això de dinar i de senar perquè aquest parell de dos també s'apunten a l'esmorzar previ per a dissenyar les respectives tàctiques i de passada intentar posar les bases junt al gerent de l'esmentat local hostaler d'una futura i hipotètica secció de pilota valenciana del Barça (i si no, veieu la foto). Però The Wall, que segons José Garrido és el pilotari benicarlano que més ha progressat en menys temps i que estava un poc més per la faena, no donà opció al Flaret, que tot i això desplegà un joc espectacular que feu les delícies del públic assistent. Peña volgué reflectir el seu domini i gran estat de forma també al marcador i s'endugué la victòria per un aclaparador 35 - 0.

Abans, però, dos profies havien encetat la matinal de pilota. La primera entre dos pilotaris a l'alça com són Xatet i Adrià, que dit siga de passada ha agafat el mal costum de no triar cara (o siga, el careto del rei) en el sorteig de la treta i va començar restant. Així, Xatet, segur a la treta, es feia l'amo i senyor de la pista des de bon principi i es posà 20 - 0 en un tres i no res, o com dirien a Cuenca, "sin comerlo ni beberlo". Però després de disfrutar d'un parell de pilotes de partida, Adrià ben assessorat des de la banda pels "botillersos" de guàrdia, va començar un remuntada que de ben poc no li complica la vida al Xato. El debutant començà a repartir llenya de bot de braç i a complicar-li les coses al Xato. Tanmateix, es nota que li falta encara lligir millor la trajectòria de les pilotes - això només ho dona l'experiència - i Xato acabà d'arrodonir la victòria amb un parell de ganxos que no s'havien vist des que Olaizola II guanyà la final de 4'5, o siga, des del diumenge passat per la tarda. A les postres, victòria per al Xato per 25 - 15.

I després plorera col·lectiva al frontó amb el retorn de Bruno, que no es menjava un pa torrat de fa dos anys cap ací. En la seua tornada escollí de company de viatge al dimoni en persona. Sí, sí, el dimoni i de roig: un José Garrido que després de fer les gestions oportunes per aconseguir que li pintaren una línia de treta per a majors de 76 anys (ja vorem si algú dels que hi havia arribat a utilitzar-la algun dia, ja ho veurem!) acalentà els seus rivals - Sospedra i Àngel - a la treta d'igual forma que ho va fer amb el diccionari: enmig de les esbrincades al seu company Bruno davant de sa mare i de les interpel·lacions als rivals als quals els deia que si estaven fluixos de menjar (o de no menjar, no ho vam acabar d'aclarir) tanta carxofa i tant d'abadejo, no sabem què explicava d'unes gafes. Tanmateix, ens corprén i ens captiva de veure com aquest il·lustre de la pilota valenciana viu aquest esport i les ganes que en tenia de tornar a jugar. És senzillament, impressionant.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Avui començaré per una cosa que potser sembla una mera anècdota, però ja se sap que de vegades les coses més interessants les trobem en els petits detalls. O potser no, i el que vaig a fer ara és una bajanada que no fa cap enlloc i no li interessa a ningú, encara que això del desinterès tampoc no m'afecta gaire. En fi, que igualment faré allò que em vinga de gust perquè, en cas contrari, aquesta pàgina no s'acabarà d'omplir mai. M'ha agradat molt, però molt, la foto que ens mostra un vehicle deixat a l'entrada del que potser algun dia serà aparcament públic que s'ha construït a la part de dalt, a la dreta segons es puja de la mar, de l'avinguda que porta el nom d'aquell famós marí que va dir allò de "más vale honra sin barcos que barcos sin honra". Les coses són com són i no es poden canviar. La mà de Déu és la mà de Déu, i això tampoc no es pot canviar. Resulta que la furgoneta que apareix a la foto, és propietat –segons que es pot llegir a un parell de papers que hi ha posats dins de sengles fundes de plàstic- del col·legi que hi ha a la vora. Es veu que tenien un gual permanent i ara, amb això de la construcció de l'aparcament soterrani i la posterior plaça, no hi poden accedir. Naturalment, això els atorga carta blanca per deixar-lo allà on els ve de gust, amb la indiferència dels municipals que diàriament passen pel lloc. No hi ha res con tindre fill directe amb el suprem. Els ha quedat un seti preciós, que dóna, com a mínim, a tres carrers. Un d'ells és una magnífica zona de vianants on estan construint una porta que ja la voldrien per a ells els altres col·legis del nostre poble. Quan tot estarà acabat, les mares podran esperar els xiquets a la porta sense patir perquè la vorera siga estreta. A més a més, podran

deixar el seus cotxes a l'aparcament soterrani per un mòdic preu que, sens dubte, serà finançat per les mateixes propietàries del col·legi. Així que ja està bé de criticar a la gent que amb tanta dedicació i altruisme es dedica a la docència i a formar les futures generacions que ens hauran de treure de la crisi. Si aparquen a la porta del futur aparcament és perquè encara no està en funcionament i no fan nosa a ningú. Mire, senyora Garcia, més val que aparquen elles que qualsevol altre, així, mentre està aparcad, no entra ningú i és més difícil que ningú pugua prendre mal jugant a la rampa d'accés.

Més fotos. La de la portada. Sensacional. Què deuen estar pensant el protagonistes de la roda de premsa? Tots dos amb el cap cot, mirada cap avall. Un d'ells sembla que està parlant. Un plànol damunt de la taula. No podem dir que es desprèn massa optimisme de la seua actitud. També potser una certa dosi d'eufòria continguda davant la possible finalització de les obres del desviament que ens deixaran com a herència un magnífic "boulevard" que

ja vorà vostè, senyora meua, que bonic ens quedarà. Ara se'm acut una idea que llanço, des d'aquesta pàgina, de forma totalment desinteressada. Es tractaria d'enllaçar l'anomenada ruta del colesterol, la continuació de Corts Valencianes que fa cap la Guàrdia Civil, amb aquest gran vial que ens deixarà el ministeri, amb la qual cosa ens quedaria un circuit magnífic per a tots aquells que gaudeixen passejant. Ahí queda eso.

He llegit, com sempre, la magnífica col·laboració de Joan Heras. Efectivament, jo també penso que amb tot això de les festes enmig de les setmanes té molt a veure la cùria eclesiàstica. Suposo que deuen pensar que ja van haver de cedir prou amb allò de "los tres jueves que relusen más que el sol" i que ells ja han complit la seua part. A mi em dol que ens hagen llevat Sant Nicolau, què vol que li diga? Com diu Heras, si no ens posem d'acord amb les coses petites, com ens hem d'aclarir amb les importants?

Com sempre, molt bo el còmic. La careta que fa el senyor alcalde millora molt la realitat.

MÉS DE 4.000 SIGNATURES DE SUPORT AL CONSERVATORI

text NATÀLIA SANZ

L'AMPA del conservatori de música Mestre Feliu de Benicarló farà arribar més de 4.000 signatures a la conselleria d'Educació per a demostrar el suport social que el centre té enfront de les amenaces de tancament que s'han escollat últimament. Els pares rebutgen el lliurament de les signatures en el consistori "per que hem comprovat en aquest temps que l'administració local no està disposada a lluitar per la supervivència del conservatori". A més, l'AMPA destacava que, "en l'última reunió amb la regidora d'educació de Benicarló l'única cosa que va quedar clar va ser que tot l'alumnat patiria una pujada de les taxes". L'AMPA va iniciar la campanya de recollida de signatures de suport el passat mes d'octubre, després de l'anunci del consistori de remodelar el servei que es presta si l'administració autonòmica no ofereix suport econòmic a les arques municipals, que són les que suporten tot el pes dels costos derivats de la gestió. Mes de sis-cents mil euros que es paguen directament del pressupost municipal, malgrat que al centre acudeixen alumnes de tota la comarca. "Les mares i els pares de l'alumnes del Conservatori som conscients que en aquest moment les administracions tenen molts problemes, però no per això han de ser els ciutadans els quals sempre acabem pagant la mala gestió dels polítics", van denunciar.

"Les mares i els pares dels alumnes del Conservatori som conscients que en aquest moment les administracions tenen molts problemes."

Així, van lamentar que el govern municipal de Benicarló "en 14 anys que duu en funcionament el centre no ha estat capaç de garantir els recursos econòmics per a mantenir un centre d'aquestes característiques en la comarca, i que ara continuen en aquesta incapacitat per a reclamar els drets a l'educació musical dels joves del Nord de Castelló davant institucions superiors. La regidora ens va dir que ara per ara de les instàncies superiors no es pot traure res", van lamentar. A més, van afegir que "ens estan valorant com ciutadans de segona" ja que van assegurar que a Benicarló els pares paguen "150 euros per assignatura i en els centres de la Generalitat, cinquanta euros". Ara, amb quatre mil signatures i l'adhesió a les seues reclamacions de més de cinquanta entitats de tota la comarca, van lamentar "la falta d'interès que al nostre parer aquesta manifestant l'equip de govern per a resoldre la problemàtica que envolta el futur del conservatori". L'AMPA va sostenir que "no es pot arribar mai a aconseguir que un conservatori siga a cost zero, la cultura no té preu" i van defensar que els estudis de música són professionals i que proporcionen una eixida musical als més de dos-cents alumnes que en aquests moments reben formació en ell.

NECESITEN CUINERS PER AL MENJADOR SOCIAL

text NATÀLIA SANZ

Es busquen cuiners per al menjador social. Formació a càrrec de l'ajuntament de Benicarló. Es paga amb satisfacció personal. No és una oferta de treball, sinó més aviat una demanda de la regidoria de Benestar Social, que ultima els detalls per a l'obertura del menjador social que s'obrirà en unes instal·lacions propietat de la Fundació Bancaixa. El consistori ha signat un conveni de col·laboració, pel qual l'entitat cedeix les instal·lacions de la cuina i menjador perquè les entitats socials i els voluntaris que s'han apuntat a la iniciativa puguin desenvolupar aquesta acció social. La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, va explicar que "estem esperant l'aprovació de Sanitat per a obrir les instal·lacions i només la tinguem, ho ficarem en marxa". De moment ja s'han establert els toms d'atenció elaborats amb els voluntaris que van respondre a la cridada de l'ajuntament. "Hem creat grups d'entre sis i set persones perquè atenguen el menjador cada dia", però el problema "és que no hi ha gent que es vulga responsabilitzar de preparar menjar per a les setanta persones que vindran". Vallés va anunciar que

"nosaltres els formarem en el que fa falta, però la gent s'ha d'animar i vindre a col·laborar amb nosaltres, per que fa falta".

El menjador social de Benicarló s'engegarà per segon any consecutiu ampliant les places disponibles, destinades a persones "que en aquests mesos més freds de l'any, no disposen d'una cuina per a calfar-se el menjar". Així, serà el departament de Benestar Social qui prioritze les demandes sobre la base de les necessitats personals, intentant arribar al major nombre possible de demandants. Vallés va recordar que és possible realitzar aportacions al projecte a través de la "propina solidària que es pot depositar en les guardioles que s'instal·laran en diferents comerços de la ciutat, comprant un calendari social editat per l'àrea, amb aportacions econòmiques a un nombre de compte o participant com voluntaris amb les associacions implicades en el projecte". Els fons que es recaptin serviran per ficar en marxa el menjador social "a més de per a comprar bolquers i llet infantil, altra de les necessitats amb les quals ens trobem", va explicar la edil. La previsió és que el menjador estiga en funcionament fins al mes de maig.

Criatura febril

text CARLES LLUCH

<http://elsexil.blogspot.com>

La gent que ha engegat en les darreres setmanes o mesos l'aventura de l'Ateneu Cultural de Benicarló estan duent a terme iniciatives sovintejades i atractives. Compten a més amb una envejable creativitat a l'hora d'organitzar les activitats, i amb l'al·licient de tenir un local propi (al carrer sant Jaume). Dimecres dia 7 van acollir en aquest espai un acte que, en una situació normal, hauria d'omplir tot l'auditori. Olga Suárez i Miquel Pujadó van presentar l'espectacle *Criatura febril*. Tot un luxe, ja us ho dic ara.

L'espectacle consistia en "poemes de sexe i de tendresa" d'Estellés, dits per Olga, salpebrats o imbricats amb cançons diverses interpretades per Pujadó. No es tractava només de cançons d'ell mateix (alguna n'hi havia, també), sinó de cantautors de la bona, magnífica tradició amb què ja comptem: Llach, Pau Riba, Ovidi, Serrat, Raimon, i més enllà encara, Brassens o Moustaki. Magnífiques versions les que ens va oferir. L'artista de Terrassa va mostrar a més la seua faceta irònica i divertida en els comentaris a cada cançó-poema.

Cal treure's el barret davant de l'extraordinària sensibilitat amb què Olga Suárez va saber trobar els lligams entre poemes i cançons. Semblava en algun cas que hagueren estat escrits per la mateixa mà, que formaren part de la mateixa obra, que la lletra de la cançó i el poema es retroalimentaren mútuament, que es complementaren, que s'explicaren l'un a l'altre. Com si no hi hagués solució de continuïtat entre ells. Un prodigi que ja havien sabut crear amb l'anterior espectacle que van fer junts, *Un entre tants: el verí d'Estellés*, en què unien poemes de Vicent amb cançons (en aquell cas sí) només de Pujadó.

L'OBRA DE LA SEU

Des d'abans de l'estiu, al camí –que no avinguda– de les "Corts Valencianes" i a la rotonda del vial de les escoles, estan en obres. I sembla que la cosa va per a llarg, perquè els operaris s'han instal·lat en una caseta a la vora del camí, on tenen totes les ferramentes i atífells.

Al principi, a la tal rotonda, feren uns cercles de ciment, el misteri dels quals encara no s'ha desvetllat i ara hi ha una paret feta de pedra que puja com la torre de Babel i que manté el misteri. No sabem si aquella "rocalla" –i el que falta per instal·lar– és la base d'un monument que l'alcalde Domingo es fa construir, ni que siga per igualar-se al seu

Exilis

Què cal dir de la veu i la dicció poètica d'Olga? Ja ens té acostumats, mal acostumats, a sentir-la recitar en els actes de Rodonors Invictes amb calidesa, amb l'expressivitat justa, amb energia, fins i tot amb ira. En aquest cas, ho va fer amb erotisme, com el tema reclamava, amb la dosi exacta, sense excessos i amb molt de sentiment. Ja ho va dir Pujadó: Estellés ha trobat la seua veu.

En resum, una veritable *delicatessen* poètica i musical; si la veiérem representant-se a Barcelona pensàriem amb enveja que a Benicarló no hi ha actes d'aquesta alçada. I sí, ja veieu, a Benicarló s'ha estrenat, i d'aquesta manera tan senzilla i entregada, amb la humilitat d'un Pujadó que va venir de Terrassa a posta. Això hauria emocionat Estellés, ell que entenia tan bé què és ser de poble, del poble. Sembla que Suárez i Pujadó, Miquel i Olga, li han trobat gust a això de mesclar poemes i cançons. Es nota que s'hi troben a gust, i saben transmetre-ho a la gent. O siga que esperem seguir sent tan afortunats de poder tornar-los a escoltar.

íntim de la passada legislatura i segon alcalde aleshores –i ara res– i que es féu instal·lar a la plaça de la Constitució, en forma de sènia de marbre de luxe. Perquè qualsevol semblança d'aquell "monument" amb les "nòries" de les sènies de Benicarló és pura fantasia: les de veritat no són de materials "nobles" –com ara el marbre de luxe–, sinó de pedra i rajoles cimentades, per assegurar la fixació dels atífells i les voltes de l'animal per omplir d'aigua els cadufs.

Així que seguim desinformats de l'objectiu de les obres de la rotonda que, com "l'obra de la Seu" –com es deia abans– semblen no acabar-se mai.

Marc Antoni Adell

SOBRE LA VIDA, LA MORT I LA CREACIÓ

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

RICARD MARTÍNEZ PINYOL.
La inspiració i el cadàver.
 Editorial Moll. Palma. 2011.

Amb aquest llibre Ricard Martínez Pinyol, va guanyar el Premi Mallorca de poesia 2010. El llibre comença amb poemes, com *Arbres, Caçador d'oblits, Terra ignota, Preguntes*, que ens presenten un món en algun moment oníric, on el subjecte poètic sembla anar sense rumb, "Perdut pels fondals de l'aire m'arrecero dins del blau del jorn que mor", tot i això, cercarà un camí propi i com nedador contracorrent, lluitarà per trobar-lo: "Sóc un intrèpid nedador en una mar en ressaca, tinc la pell resseca de tant nedar contra l'onatge./Vaig cap a tu."

Després reflexiona sobre la condició humana, al poema *Jardí de meteors*, presenta la vida com a camí, com un estat en contínua transformació i el ser humà com contradictori, a *Paràbola* expressa que tots som pur accident. A *Serra diamantina*, la vida es presenta com un camí per unes muntanyes frondoses i de difícil accés, "Caminem descalços, el sol cau a plom, anem per un sender que sovint es perd", i això comporta la dificultat per explicar-la, com es manifesta a "Aporia". Som un no res, l'existència és un buit com es pot llegir als poemes *L'àngel de les mans* o *L'espill negre*: "un espill negre en el qual pots veure la teua pròpia imatge abans que la / visió s'allunyi cap a les fondàries." L'amor és un camí per a lluitar contra el no res, a *La buidor i les orquídies* llegim: "Veig l'orquídia del teu sexe. La vacuïtat és/ una flor immaterial, l'espai que desocupa l'absència."

El paisatge de les Terres de l'Ebre és un dels temes preferits de Ricard Martínez Pinyol, uns quants poemes del llibre tenen aquest territori com a font d'inspiració, *L'era i el temps, Cambra fosca, L'aram del sol, Oli de sèpia, El delta*...els seus versos remetent a la infantesa de l'autor, la sensació de llibertat i el plaer dels sentits són els protagonistes: els jocs infantils, el descobriment de l'amor i del sexe, l'emoció d'una xicoteta aventura, el

Llibres

gaudi dels fruits de la mar i de la terra...són els poemes més vitals del llibre, ja que malgrat ser uns poemes que fan referència a un temps passat, no es recorda amb nostàlgia sinó que es reviu des del present.

Hi ha uns quants poemes que ens remetent a paisatges i imatges de la Mediterrània, *Port a Creta, L'illa entintada,*

*Eren cadernerres...*tenen una gran potència visual, són com a quadres explicats amb paraules i on es veu la formació plàstica de l'autor. I emparentats amb aquests trobem algun poema on es reflexiona sobre la forma: "Totes les formes són reduïbles a nombres i xifres./ potser a seqüències i fórmules. Hi ha proporcions/ que parlen per si soles. Hi ha un món en construcció constant." escriu a *Nautilus pompilius*.

La mort és el tema d'altres poemes del llibre, a *Babel* el subjecte poètic ens diu que com tots els sers de la natura estem predestinats a la mort: "La mort vetlla/ rere les dunes, el vent esmola la seva faç." I en el poema *En el penetrant jardí del cel* ens presenta el temps com una roda que fa que la vida acabe i en comence una altra, però la poesia, com es pot llegir en *La inspiració i el cadàver*, és una manera de lluitar contra la mort: "Sap que dins seu hi ha un/cadàver, que des del primer dia l'acompanya(...) Hi ha un ajub dins seu que no és el cadàver, hi ha/ una veu."

La inspiració i el cadàver ens invita a la reflexió sobre qüestions transcendents de la vida, però també al gaudi de la bona poesia amb aquests esplèndids poemes d'una gran bellesa plàstica.

AI EUROPA!

Els episodis de les corredisses per salvar l'euro, que estem vivint aquests dies, denoten les prioritats –la prioritat única, més bé- del continent, antic bressol de civilitzacions i cultures universals i, ara, amb obsessions exclusivament econòmiques i de mercat que, a més, delaten la insolidaritat dels governs, quan no l'afany de protagonisme de dos mandataris: Sarkozy i Merkel. Uns estats –França i

Alemanya- que quan no estan a matar –les dues guerres europees i els anteriors episodis intermitents-, estan a partir un pinyol –com ara-

I encara no queda clar si ambdós "protagonistes" el què pretenen és salvar Europa –l'economia d'Europa, clar- o amagar el declivi de les seues estrelles als seus països respectius.

En qualsevol cas, ai Europa!

Marc Antoni Adell

RETIREN LA CONCESSIÓ PER INCOMPLIMENT DE PAGAMENT

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha retirat la concessió d'explotació del bar de l'Auditori Municipal per incompliment de contracte. José María Serrano, regidor de Contractació, va explicar que "l'ajuntament va requerir al concessionari perquè complira amb les seues obligacions" i li va donar un termini per a realitzar-lo. El titular duia al capdavant de les instal·lacions més d'un any i encara no havia satisfet alguns dels termes del contracte que en el seu moment va signar amb el consistori. En concret "no pagava les mensualitats que havia de satisfer" per l'explotació de les instal·lacions, com va explicar Nieves Eugenio, regidora de Cultura. Malgrat els intents realitzats des del consistori, durant el temps que li va concedir d'audiència no es van resoldre les deficiències pel que "s'ha resolt el contracte i ha d'abandonar les instal·lacions en el termini que se li ha marcat", segons va detallar Serrano. A principis de l'any que ve, i una vegada conclòs l'expedient "es tornarà a traure a licitació el servei", temps durant el qual el bar romandrà tancat al públic. El bar forma part del conjunt de l'edifici municipal on s'allotgen, a més d'aquest servei, l'Auditori Municipal i el Conservatori de Música Mestre Feliu.

De moment, l'auditori municipal està sent atès per un funcionari de la Brigada d'Obres municipal, i està previst que continue així fins a la nova adjudicació del servei. Entre les obligacions del contractista, segons resava la convocatòria del mes de març de 2010, estaven que havia de "regentar i conservar l'Auditori municipal, explotar les instal·lacions del Bar Cafeteria situat en l'Auditori municipal, així com una terrassa exterior amb un màxim de 12 taules amb 48 cadires, situada on li indique l'Ajuntament", a més de "facultar el

desenvolupament, en aquesta part descrita, de l'activitat corresponent a Bar Cafeteria, la vigilància de tot l'edifici i neteja de tot l'edifici excloent el Conservatori". La durada del contracte era per a dos anys, amb una pròrroga de dos anys més. Així les coses, el contractista a més de fer-se càrrec del servei de la cafeteria, s'encarrega d'obrir i tancar l'auditori, mantenir-lo en les condicions mínimes de decoració i lavabo, a més de fer complir als que l'utilitzen l'ordenança municipal aprovada referent a això. L'auditori municipal pot utilitzar-se per les entitats del municipi per a realitzar actes, sempre que realitzen i justifiquen la corresponent petició al consistori i es comprometen a deixar l'edifici en les mateixes condicions d'ús que tenia quan ho rebien.

ELECCIONS CONSELL ESCOLAR MESTRES

text REDACCIÓ

A l'igual que els alumnes, el claustre de mestres del centre escolar E. M. Ródenas també va renovar els seus representants per a formar part del pròxim consell escolar. Així que el passat 29 de novembre al voltant de la cinquantena de mestres van acudir a l'urna preparada a tal efecte per a triar quatre representants d'entre la desena de voluntaris que es van presentar. Després del recompte de vots, van sortir escollits els mestres Guillermo Segarra (Esp. Educació Física), Carlos Redorat (3r Cicle), Ximo Albiol (2n Cicle) i Elena Agustench (Ed. Infantil). Apa, doncs, enhorabona i ara a treballar pel Col·le.

REDESCOBRINT CAMINS RURALS GRÀCIES A LA TAULA DEL SÉNIA

text NATÀLIA SANZ

Va haver un temps, no molt llunyà, que els homes utilitzaven carros i cavalls per a desplaçar-se d'una població a una altra. Les antigues vies pecuàries i ramaderes estenien el seu traçat per tots els termes municipals i unien poblacions distants. L'ajuntament de Benicarló ha descobert una antiga via pecuària rural, coneguda antany com Camí dels Cebollers. Aquest camí estava totalment perdut, cobert de vegetació, i s'està recuperant gràcies al conveni de la Taula del Sénia amb el govern central. En concret la iniciativa s'emmarca dins del programa "Camins naturals del Territori del Sénia, que intenta recuperar tres antigues vies", va detallar Eduardo Arín, regidor d'Agricultura de Benicarló. Aquesta Projecte suma 321,84 Km. i discorre per 22 municipis (4 aragonesos, 9 catalans i 9 valencians). Les senderes que s'estan condicionant discorren des del Mas de Barberans a Morella, de Vallibona al Matarranya, i de La Ràpita a Benicarló. El tram que afecta al terme municipal de Benicarló "és un camí que fa 40 o 50 anys que no utilitza ningú i, per tant, havia desaparegut". La sorpresa dels treballadors és que "conforme han anat netejant, apareixen delimitant el camí els antics marges, perfectament conservats" en la major part dels trams.

El recorregut aranca en la coneguda com Creu de Pàndols, en l'encreuament del camí vell que uneix Benicarló amb Càlig, i acaba en la N340, prop de la ratlla del terme

amb Peníscola. "Aquest camí s'usava molt quan la muntanya del Bòvalar, que eren antigues terres comunals, pertanyia a Peníscola", va detallar Arín. El caràcter estret del camí de ferradura desvetlla que era freqüent el pas de caballs i de bestiar, que es dirigitien a pastar al bovalar. El treball dels operaris ha estat important, ja que en el centre del camí fins i tot havia arribat a créixer algun arbre que ara ha estat eliminat. "Quan s'acabe l'acondicionament definitiu, es podrà anar també amb bicicleta" va explicar l'edil. De moment, s'han esbrossat dos quilòmetres i mig de l'antic camí, que permeten un passeig entre garrofers, oliveres i ametllers i gaudint de vistes espectaculars. De fet, en dies clars s'arriben a albirar les Illes Columbretes i el Delta de l'Ebre en el mar. Per l'interior, les imponents vistes de les veïnes localitats de Cervera i Càlig custodien al caminant durant la primera part del passeig.

El camí dels Cebollers és el més oriental dels 3 que recuperarà la Taula del Sénia. En concret, segueix el curs del GR-92, que es va realitzar amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona i actualment discorre per Catalunya i per la Comunitat Valenciana. El Camí Natural de Serres Litorals travessa els termes de: Sant Carles de la Ràpita, Freginals, Alcanar, Ulldecona, Godall, Vinaròs, Sant Jordi, Benicarló, Càlig i Peníscola. La seua longitud és de 125,57 km aproximadament. El pressupost que la Taula del Sénia invertirà en la recuperació dels tres camins és de 2.192.328,27€.

ve de la pàgina anterior

per l'endemà. Però tot i així, deu ser que encara li'n toca una altra perquè pels volts de les cinc de la matinada s'escolta la maquineta de la neteja, corrents per allí damunt com si estigués en una cursa de cars. Però, per si no en teníem prou, a les set de la matinada, després del canvi de torn, suposem que deu ser així, com ja ha passat tanta gent, noctàmbula, arriben els de la granera li fan una altra repassada. Amb tant de poliment ni el Thal Majal deu estar tan lluent! Això sí, només cal pegar-se una volteta pels voltants i... és una altra cosa. Només que hi dedicarem una horeta del temps que li dediquen a la susdita plaça... . En fi, que com diuen els que l'han feta, a la plaça ens referim, efectivament és única. I la resta no existeix (això ho diem nosaltres).

Arbre nadalenc i...

Bonic i ostentós l'arbre de Nadal que ha plantat l'Il·lustríssim al cap del Taüt. Ara, a banda de la despesa que tindrem en llumetes, que com diuen des de la casa gran, no faran estalviar ni un euro perquè no són de baix consum, ens hem de gastar els diners en inauguracions. I és que quina mania que tenen tots els governants populars d'inaugurar-ho tot. I com ací, qualsevol cosa que s'inaugura ha d'anar acompanyada

de soroll doncs... allà va que trona una bona tanda de coets. I per si no en tenien prou, acompanyada d'uns inflables per a jugar els xiquets. No podem negar que els xiquets s'ho van passar pipa però a quin sant venia aquesta història? No res, ací la crisi nadalenca ha passat de llarg. Després ja vindrà la costera de gener... i, com diu el regidor d'hisenda, no tindrem ni un duro per a inversions. Bé, perdó, segons el d'urbanisme... per a un pegot d'asfalt, sí. Som així de xulos.

Clots i pegots

I parlant de pegots, ja fa un temps en parlàvem del nyap que hi ha al terra de davant de correus. Bé, en parlàvem i segurament en continuarem parlant atés que allò no té pinta que ningú ho apanye com cal. I és que sembla mentida que al poble tinguem alguna mena d'inspector, i el tenim, que vetlle perquè quan algú acaba una obra les destrosses que deixa darrere, que sempre en solen ser prou, les apanye i deixi el lloc tal com l'havia trobat abans. Doncs, no! Ací aquesta premissa no es compleix ni per casualitat (només cal pegar-se una volteta per allà on hi ha obres, o n'hi ha hagut, per comprovar-lo). Però el clot-nyap de marres... és que té collons (disculpen vostés) que encara estiga així, sobretot ara que la porta de correus li cau al davant, només a una passa. I és que allò s'enfonsa cada dos per

tres, fa un fotimer de mesos que està així, i damunt, quan ho apanyen (és un eufemisme òbviament), no els obliguen ni a ficar les pedres ni les llambordes. Ací teniu en foto, el pegot, de l'abans i el després d'un d'eixos nayps. I no passa res!

Bilingüisme bién entendido

Fins on pot arribar el nostre grau d'imbecilitat amb tot això del bilingüisme. A la carretera de Peníscola hi ha un rètol que diu textualment: "Zona recreativa del Barranquet. Petanca", en claríssim espanyol. Baix, en cursiva perquè es veja bé que està en valencià diu: "Zona recreativa del Barranquet. Petanca". Si ho hagueren posat només en valencià (?) ho hagueren entés tots? Estem tots grillats? Estem tots grillats!

Falles tot l'any

En l'afany perquè l'esperit faller perdure durant tots els dies de l'any, al programa d'activitats de Nadal figura la celebració del II Fòrum Faller. Ens consta que no hi han avisat els membres de la nostra comissió d'experts falleros i, per tant,ensem que l'esdeveniment està abocat a un fracàs grandios. I si no ho creieu, repasseu en què van quedar coses que s'encomanaven al mateix nom: Fòrum de les Cultures, un fiasco; Forum Filatèlico, una alçada de camisa de les bones...

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Apuntar-se al carro

Tenim entès que l'equip bloquero s'ha apuntat a la denúncia feta pel Gecen sobre la situació del Barranquet després que les últimes pluges i les avingudes hagen deixat la desembocadura feta un fàstic, i ha llençat la seua iniciativa particular. Tot i considerar-la correcta, no tenim clar si la iniciativa hagués estat la mateixa si la setmana passada la nostra intrèpida Natàlia no hagués ficat el dit a la nafra esbombant-ho als mitjans de comunicació i avisant els ecologistes. I és que això d'apuntar-se al carro està molt bé però no calia esperar un mes perquè el PP actuara. El PP, si no l'acacen, no actua, no fos que perdera un vot. A estes alçades i encara no ho saben? Ai, que alguns, quan no tenen iniciativa, s'apunten a la que passa. Per cert, com és que un conegut membre d'aquesta coalició que anava passejant per allí, ni és va aturar a veure-ho? Nosaltres, amb una imatge, de les nostres, donem bona fe del que pateixen els ànecs (a les seues no es veu).

Alarma incendiària

Per què serveix una alarma d'incendis d'un banc? Doncs, si fem cas del que vam vore i escoltar, sobretot escoltar, el passat dijous 8

text LA COLLA DE TAFANERS

entre les 13:15 i les 16:15, al banc de Santander... per a provocar maldecap al veïnat. Es dispara l'alarma d'incendis, sona que sonarà, una murga! I vénen els municipals, s'ho miren durant una estona... i se'n van! Sí, tal com sona. L'alarma, com havíem dit, la deixen bressolant la sesta del veïnat. Els municipals, tontos no eren, escoltant una mica en van tindre prou però allí no és presenta ningú a apagar-la. Si arriba a ser un incendi de veritat se'ls cremen fins els bons del rei. A la majoria de comerços els obliguen a tindre un número de telèfon imprès en la caps de la sirena per si ocorre això i així cridar els responsables de l'alarma. Doncs aquell dia tots els responsables implicats devien estar de festa: el de l'alarma i també el del banc, o el número de telèfon s'hi havia esborrat... No res, com al conte que ve el llop. Que no es preocupen els del banc que ja ens encarregarem nosaltres de promocionar-lo entre els xoriços perquè s'assabenten que en aquesta entitat, si roben, no passa res, no acudeixen ni els fantasmes.

Això sí, si la faena del xoriço ha de durar una mica més d'eixe temps, tal volta necessitaran uns casquets d'eixos de la neu, per no acabar amb maldecap.

Plaça de la Constitució

Mireu que dona joc la placeta de marres. I és que quan no és per una cosa és per una altra. Doncs, resulta que un veí, curós ell amb el que és públic, ja se n'havia adonat que el voltant del mur de formigó que hi ha, i que serveix de banquet, bé això de banquet és un dir atès que pel que queda de les fustes d'on ficar el cul més seria el contrari, però bé al que anàvem, dels ulls de bou de la il·luminació, la majoria no funciona des de fa prou de temps, però n'hi havia un, el que estava al final del mur que dona al pas de vianants de l'escola que, no és que no funcionara, és que estava desmanegat amb els cables penjant. Doncs, *corsasón de buen alma*, ho va dir a un dels municipals que cada dia regulen el trànsit en aquella zona perquè era un perill pels escolars que per allí transiten i... una setmana després estava igual. Li ho va dir a un altre municipal i, este devia ser més diligent, en pocs dies ho van solucionar. Bé, si solucionar-ho és ficar-li damunt un pegot de formigó, tapant-lo, i fer desaparèixer l'ull de bou i la llum. Solucions salomòniques les que apliquen en aquest ajuntament. Quan ho va vore, de la resta que no anaven ja ni parlar-ne, no fóra cas que al final els taparen tots... els que anaven i els que no.

Plaça de la Constitució (i 2)

Com dèiem abans, la plaça en qüestió és un mostrari de curiositats. Que no deu ser la zona del poble més neta i polida? Ja fa un temps ho comentàvem però sembla que la cosa encara ha millorat. Així, a la tarda, li peguen una bona repassada per allò d'acabar el dia i deixar-la bé

BLOC I CIUDADANS, PRESENTEN AL·LEGACIONS A LA TAXA D'ESCOMBRARIES

text NATÀLIA SANZ

El Bloc per Benicarló presentarà al·legacions a la taxa d'escombraries de Benicarló. A més, ha convidat a la ciutadania a sumar-se a la seua proposta, dins del termini legal obert després de l'aprovació de l'ordenança fiscal reguladora pel ple municipal i la seua posterior publicació en el BOE. Els nacionalistes han demanat que "siga retirada i es presente una nova on quede reduïda la taxa anual a pagar pels propietaris d'habitatges". El Bloc recorda que la taxa prevista para les habitatges és de 79.50 €/any, que al seu entendre "contrasta amb el vigent en altres poblacions similars, com per exemple en l'àrea 2 on la taxa és de 63.58 €/any". A més, recorden els nacionalistes, "duplicar la càrrega fiscal per la recollida de residus sòlids urbans, és a dir, afegir a la taxa pagada a l'Ajuntament la que ara recapta el Consorci, suposa una càrrega desproporcionada en l'actual context de crisi econòmica". Com exemple van detallar que un menut comerç de menys de 200 m² "ha de pagar quasi 400 €/any només pel tractament i eliminació de residus sòlids urbans, a més de la taxa per la recollida, que comporta una nova càrrega per al menut empresari de la comarca "precisament en el moment en que més durament està lluitant per la seua subsistència".

Des del Bloc recorden que "segons un dels articles dels Estatuts del Consorci, correspon a la Generalitat Valenciana cofinançar un 25% de les despeses generals, i a la Diputació un 15% en el mateix concepte. Ni en l'ordenança ni en la informació que ho acompanya apareix cap tipus d'aportació per part d'aquestes dues administracions", denuncien. Pel que fa a l'estudi econòmic que justifica l'ordenança, els nacionalistes fan notar que es preveu el pagament anual per

part del Consorci a la Diputació de Castelló de la quantitat de vuit-cents vint-i-quatre mil dos-cents vint euros en concepte de gestió tributària i gestió de padrons. "Aquesta quantitat, per posar un exemple, multiplica per 16 el pressupost previst per a les ajudes als Ajuntaments per a la instal·lació de contenidors de recollida selectiva i resulta clarament desproporcionada per a la tasca a realitzar sense que per part del Consorci s'aporte cap estudi que justifique que la proposta de la Diputació és la més econòmica", van sostenir. Així, van denunciar que dels 79.50 € que es pretén fer pagar en concepte de taxes, "alguns no van destinats a la prestació i millora del servei sinó al manteniment de la Diputació Provincial". Del mateix estudi econòmic van ressaltar que apareix reflectit un cost de la gestió pel tractament i eliminació de residus sòlids urbans de la UTE Teconma-Ecodeco-Costa Azahar Env. de quasi vuit milions i mig d'euros. "L'import previst en la proposta que va presentar l'empresa era inferior als sis milions d'euros i en cap moment es justifica, en la documentació exposada al públic, aquesta diferència de preu".

ENSURT A LA COSTA NORD

text NATÀLIA SANZ

Una furgoneta va aparèixer diumenge de matí despenyada en la zona d'Aiguaoiva de Benicarló en un àrea de penya-segats. Al voltant de les 12 del matí, la Policia Local de Benicarló va rebre una cridada en la qual un veí de la zona que es trobava passejant per la platja, advertia de la presència de la furgoneta. El vehicle estava boca per a dalt. Immediatament una patrulla es va desplaçar al lloc dels fets i va comprovar que no havia ningú en el seu interior, alertant-se la Guàrdia Civil perquè iniciara les investigacions, i avisant als propietaris del vehicle del succés. Qui va fer acte de presència en el lloc van ser els veïns que s'encarreguen de cuidar les pertinences i l'habitatge del propietari del vehicle, que en aquests moments es troba en el seu país natal, Anglaterra. Ells van ser els encarregats d'explicar al cos especial de la Guàrdia Civil que "la furgoneta estava aparcada davant de la meua casa" per a facilitar la vigilància.

La hipòtesi que remenen els cossos de seguretat, que van inspeccionar el lloc dels fets per a obtenir proves, és la del robatori i posterior abandonament del vehicle després de la

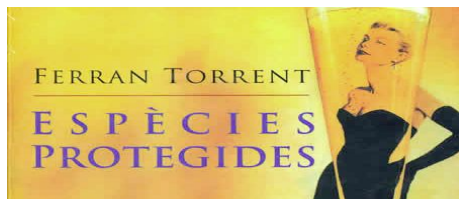
seua utilització. Pel que sembla, s'haurien trobat nombroses empremtes dactilars en el vehicle, que podrien conduir a l'autor o autors dels fets. Cal destacar que en un primer moment els veïns van témer que es tractara d'un vehicle despenyat per l'enfonsament de les timbes per la regressió marina. La veu d'alarma es va córrer com la pólvora entre els veïns, que van témer que les denúncies que realitzen sobre l'estat del litoral i els perills que suposen per a les persones i les propietats, s'hagueren complit. Afortunadament, les hipòtesis eren falses i només va caldre lamentar danys materials.

EDITORIAL

813

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Espècies protegides

Altra setmana més, el tema de la revista ens porta irremeiablement a la reflexió, doncs estem parlant dels efectes de la mà de l'home en el seu entorn. Potser caldria assenyalar que l'ésser humà és un animal que sovint es considera a si mateix com no pertanyent la naturalesa, bé com responsable de la mateixa, bé com implacable enemic. I aquesta és la nostra errada atés com l'estem deixant. No ens adonem que, més enllà de la nostra acció, la naturalesa sempre s'obri camí.

Així, per què llavors protegir a unes espècies davant la nostra pròpia acció? Què ens aporta aquesta actitud "paternalista", com diuen alguns? Podríem afirmar que és una forma d'actuar que ens honora com éssers pertanyents al nostre ecosistema, que ens acostia a la funció que naturalment ens correspon en el cercle de la vida i que posa fre als excessos que sovint cometem desafiant les condicions que permeten la nostra precària vida.

I així hauria de ser però, recentment hem tornat a deixar clar que la nostra avarícia material està per sobre del nostre instint de supervivència com a espècie. Potser es podria considerar que parlar de la preponderància del bé individual sobre el benefici col·lectiu seria ficar-nos massa en política i eixir-nos del tema de les espècies protegides, però tot el contrari: les veritables espècies protegides en el dia d'avui són els polítics i els bancs.

Sí, com sona. Per a ells no dol fabricar lleis que impedisquen el natural transcórrer dels fets. Els processos burocràtics s'acceleren al mateix ritme que desapareixen recursos naturals que potser necessitem més endavant i la devastació dels quals, en el millor dels casos, deixa com a conseqüència una taca en la nostra consideració com "éssers intel·ligents".

Parafrasejant el llibre de Ferran Torrent, del mateix títol, *Espècies protegides*, la "fauna valenciana", desgraciadament, és rica en exemplars d'aquesta mena.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa:

A totes les entitats socials que amb el seu esforç i estima intenten que estos Nadals siguen una mica més feliços per a tots els xiquets i xiquetes amb més necessitats arreplegant joguets, llibres, menjar i d'altres regals. Moltes gràcies

Panissola:

Al responsable polític de l'Ajuntament que no fa netjar el tram final del Barranquet. Tindre un cartell ben bonic, fent-se propaganda del "microclima del Barranquet" ens sembla molt bé... però això també s'ha de mantenir net, no? Ara per ara més sembla una... microporquera!

laveubenicarlo@terra.es

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom _____ Cognoms _____
Domicili _____
Població _____ CP _____ Telèfon _____
Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2011

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA _____
ADREÇA _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____
CODI DE COMPTE _____

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSA, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

